

Vilken typ av pensionsstiftelse är att föredraga, tryggandetyper eller beredandetyper

Av fil. lic. Erik Hahr

Sedan det konstaterats, att en pensionsstiftelse kan konstrueras på två olika sätt, som "tryggandestiftelse", där stiftaren-arbetsgivaren gör pensionsutfästelserna, eller som "beredandestiftelse", i vilket fall utfästelserna göres av stiftelsen,¹ inställer sig frågan, vilken av dessa båda typer som är "bäst".

För en sådan arbetsgivare, vars huvudsyfte med stiftelsebildningen inte är att ordna pensionsfrågan för sina arbetstagare utan att utnyttja en möjlighet till skattefri avsättning av vinstmedel, kan beredandetyper te sig som den minst förpliktande och därför mest tilltalande. Han sätter av så mycket som passar honom ur beskattningssynpunkt. Stiftelsen gör utfästelser å lämpliga förmånsbelopp och får själv stå för deras infriande. Mellan

arbetsgivaren och arbetstagaren föreligger i pensionshänseende intet rättsförhållande.

Det synes emellertid inte ha tillräckligt observerats, att begränsning av ansvaret även kan åstadkommas vid tryggandetyper. Härmed förhåller sig på följande sätt.

När 1944 års allmänna skattekommitté som ett skärpande villkor för avdragsrätt vid avsättning till pensionsstiftelse föreslog, att utfästelser måste göras, var kommittén angelägen att framhålla, att sådana utfästelser inte behövde bli alltför betungande för företagen. De utfästa pensionsbeloppen kunde nämligen genom en begränsningsklausul göras till *maximibelopp* och sålunda reduceras till en formalitet, nödvändig endast för beräkning av det avdragsgilla beloppet. I prop. 93/1950 (sid. 202) uttrycker departementschefen saken så, att såsom pensionsutfästelse

¹ Se artikel i häfte nr 9 av Skattenytt.

Forts. från föreg. sid.

Litteraturhänvisning

1936 års skattekommittés betänkande med förslag rörande beskattning av stiftelser och ideella föreningar m fl juridiska personer (S. O. U. 1939: 47).

Kungl. Maj:ts prop. 134/1942.

Bev. utsk. bet. 21/1942.

Artiklar i Svensk Skattetidning årg. 1942 av Bodin och Jakobsson.

Kommentarer till 53 § KL i Geijer—Rosenqvist—Sterners och Lundevall.

Betänkande med förslag rörande idrottssam-

manslutningars beskattning (S. O. U. 1946: 56).

Betänkande med förslag till Religionsfrihetslag (S. O. U. 1949: 20).

Förslag till ändrad företagsbeskattning (S. O. U. 1954: 19).

Om stiftelser av Henrik Hessler.

Rättelse:

I den föregående artikeln uppgavs å sid. 289 att tillsynsmyndighet för andra understödsföreningar än sådana, som hava till uppgift att bereda understöd vid arbetslöshet, är riksförsäkringsanstalten. Sagda uppgift har emellertid från den 1 januari 1958 övertagits av försäkringsinspektionen (SF 224/1957).

även bör godtagas ”sådan utfästelse som är förenad med villkor att pensionen utgives endast i den mån stiftelsens medel därtill förslår”. Han tillägger: ”Då företaget alltså icke är skyldigt att avsätta medel ända till dess utgivandet av pensionernas i utfästelsen angivna belopp säkerställts, torde de nu föreslagna villkoren för avdragsrätt icke verka betungande för företagen...”. Med utfästelser av angivet slag skulle arbetsgivaren inte engagera sig mer vid stiftelse av tryggandetyper än vid sådan av beredandetyper, och båda typerna vore då lika ändamålsenliga för arbetsgivaren.

Mot den sålunda dragna slutsatsen och den bakom liggande argumenteringen kan emellertid invändas, att frågan endast betraktats ur rent rättslig synpunkt. Med begränsningsklausul intagen i utfästelserna kan arbetstagarna visserligen inte *rättsligen* tilltvinga sig högre pension än vartill stiftelsens medel må förslå, men det torde inte kunna förnekas, att den *moraliska* pressen på arbetsgivaren att infria utfästelserna till deras ”nominella” belopp är starkare om företaget självt gjort utfästelserna än om denna angelägenhet överlåts på stiftelsen. Detta förhållande talar för att en arbetsgivare med avdragsrätten som främsta drivfjäder vid stiftelsebildning trots allt bör välja beredandetyper.

Annorlunda blir förhållandet, om arbetsgivarens strävan är att åstadkomma en så *god pensioneringsordning* som det inom direktpensioneringens ram är möjligt.²

I detta fall är inte avsättningen det primära utan pensionerna, och det måste te

² Beträffande ”Direktpensionering” i jämförelse med ”försäkringspensionering”, se Hahr, Om pensionsstiftelser.

sig följdriktigt och naturligt för arbetsgivaren att själv göra utfästelser om dessa (utan begränsningsklausul), alldeles som han gör utfästelser om löner och andra förmåner, som de anställda erhåller som kompensation för sitt arbete. Tryggandetyper är därför här den riktiga typen. (Sedan är det en annan sak, att pensionsbeloppen — med stöd av försäkringstekniska beräkningar — bör bestämmas med hänsyn till företagets bärkraft, alldeles som sker vid anslutning till SPP.)

I fråga om arbetstagarna torde det redan följa av det sagda att för dem tryggandetyper är att föredraga och rekommendera framför beredandetyper. Vid tryggandetyper får de ju sin arbetsgivare till gäldenär och detta är utan tvekan generellt sett bättre än att på motsvarande sätt uteslutande vara beroende av en stiftelse.

Vad är slutligen att säga ur allmän synpunkt? Ja, frågan synes faktiskt inte ha diskuterats förrän på senare tid. Företagsbeskattningskommittén tar emellertid upp den i sitt betänkande (SOU 1954: 19, sid. 304), där det heter:

”Kommittén vill understryka att utfästelsen bör lämnas av företaget och inte av stiftelsen. Naturligt är även att hos företag, som inte är under avveckling, pensionerna utbetalas inte från stiftelsen utan från företaget. Stiftelseförmögenheten bör i princip betraktas som en säkerhet för gällande pensionsutfästelser.”

Försäkringsinspektionen, som hade betänkandet på remiss, opponerade sig mot detta uttalande. Departementschefen refererar remissvaret på följande sätt i prop. 100/1955 (sid. 356):

”Försäkringsinspektionen har ifrågasatt lämpligheten av att i skattelagstiftningen uppställa ett krav på att pensionsutfästelsen skall lämnas av företaget och

inte av stiftelsen. Enligt inspektionen var inte klarlagt vilket som var det mest ändamålsenliga. Det skulle därför knappast vara lämpligt att genom bestämmelser i skattelagstiftningen länka utvecklingen i viss riktning.

Ehuru kommitténs förslag får anses endast innefatta en bekräftelse av vad som på denna punkt torde ha avsetts med nu gällande bestämmelser, vill jag likväl förorda, att den föreslagna föreskriften att utfästelse skall ha lämnats av företaget utgår. Ett slutligt ställningstagande till förevarande spörsmål bör anstå i avvaktan på det närmare klarläggande av de olika rättsverkningarna vid av företaget eller stiftelsen lämnad utfästelse, som torde vara att förvänta i samband med den förestående utredningen rörande pensionsstiftelsernas rättsliga ställning i skilda hänseenden.”

Inga domstolsutslag torde finnas.

Läget är alltså f. n. det, att både tryggandetyper och beredandetyper kan användas. Personligen intar jag samma ståndpunkt som Företagsbeskattningskommittén. Tryggandetyper är den naturliga och för arbetstagarna den säkraste. Rörande stiftelse enligt beredandetyper kan man för övrigt fråga sig: driver inte en sådan stiftelse försäkringsrörelse, vilket den inte får? Nu är det ytterst svårt att yttra sig om vad som skall menas med dylik rörelse. Någon definition finns inte i lagen och i olika fall har spörsmålet av olika instanser bedömts på olika sätt. För egen del vågar jag åtminstone ”for the sake of argument” påståendet att en beredandestiftelse utan begränsningsklausul verkligen bedriver försäkringsrörelse. I varje fall måste det vara olämpligt att en stiftelse gör oinskränkta utfästelser av vital betydelse för sina klienter (som själva är helt ur stånd att bedöma situationen) utan effektiv insyn från det allmännas sida bl. a. i försäkringstekniskt hänseende.

Att göra dylika utfästelser bör vara förbehållet försäkringsinrättningar, nämligen försäkringsbolag och understödsföreningar, som till försäkringstagarnas skydd står under noggrann tillsyn i alla avseenden av Försäkringsinspektionen. (Att *arbetsgivarna* gör utfästelser som ju sker vid tryggandetyper är en helt annan sak. Här är det fråga om ett naturligt led i anställningsavtalet.) Vill man bilda en beredandestiftelse, bör utfästelserna därför förses med begränsningsklausul (”vartill stiftelsens medel förslår”). Utfästelserna blir visserligen då av föga värde för mottagaren men de torde i varje fall inte innebära försäkring och stiftelsen kommer följaktligen i detta fall inte att driva försäkringsrörelse.

*

I artikeln i nr 9 diskuterade jag vissa bestämmelser i stiftelsestadgarna. Jag åsyftade visserligen inte i detta sammanhang fullständighet men hade dock bort redogöra för proceduren (vid tryggandestiftelser) i samband inte endast med stiftarföretagets likvidation utan även vid dess konkurs. Här nedan följer emellertid fullständiga förslag till stadgar vid såväl tryggande- som beredandestiftelser.

Tryggandetyp

Anm. Efterföljande förslag till stadgar för en fri pensionsstiftelse av ”tryggandetyp” är uppgjort under förutsättning av att (de av stiftarföretaget givna) pensionsutfästelserna ej innehålla anpassningsklausul till ev. kommande obligatorisk pensionsförsäkring. Önskar man införa en dylik klausul torde man observera vad som sägs på sid. 17—18 i min broschyr ”Pensionsstiftelserna efter 1955 års ändring av kommunalskattelagen”. (Tredje stycket av § 2 i nedanstående förslag utgår och ersättes med ett stycke, vars lydelse framgår av broschyren.) I bro-

schyren finns även ett förslag till stadgar, i vilket dock vissa modifikationer ha befunnits ändamålsenliga. — Beträffande stiftelseförordnande, se artikel i nr 9 av Skattenytt.

**Stadgar för
Aktiebolaget NN:s pensionsstiftelse**

Benämning

§ 1.

Stiftelsens benämning skall vara Aktiebolaget NN:s pensionsstiftelse.

Ändamål

§ 2.

Stiftelsens ändamål skall vara att trygga pensioner från Aktiebolaget NN åt anställda och f d anställda hos bolaget ävensom åt efterlevande till sådana anställda och f d anställda, allt enligt av bolaget gjorda utfästelser. Utfästelserna skola härvid var så beskaffade, att pensioneringen kan anses anordnad på sätt i skatteförfattningarna må vara föreskrivet såsom villkor för att livförsäkring skall hänföras till pensionsförsäkring.

För av bolaget gjorda utgifter för betalning av pension som ovan sagts eller av premier för pensionsförsäkring äger bolaget i den mån medel finns erhålla gottgörelse av stiftelsen.

Skulle allmän pensionsförsäkring införas, må stiftelsens medel i den mån de ej erfordras för tryggande av alltjämt kvarstående tidigare av bolaget gjorda pensionsutfästelser användas till betalning av avgifter för sådan försäkring.

Förvaltning

§ 3.

Stiftelsens angelägenheter skola handhas av en styrelse med säte i... Styrelsen skall bestå av... ledamöter och samma antal suppleanter. Styrelseledamöterna och suppleanterna skola utses av bolagets styrelse för en tid av... år i sänder. Vid utseendet skall iakttagas, att minst en av ledamöterna och en av suppleanterna ej äro ledamöter eller suppleanter i bolagets styrelse samt att likaledes minst en av ledamöterna och en av suppleanterna äro anställda hos bolaget och innehavare av pensionsutfästelse.

Styrelsen utser inom sig ordförande.

§ 4.

Styrelseledamot eller suppleant må, ändå att den tid för vilken han blivit utsedd icke gått till ända, av bolagets styrelse entledigas från uppdraget. Sker sådant entledigande eller avgår eljest styrelseledamot eller suppleant skall ny styrelseledamot respektive suppleant genast utses för återstoden av den avgångnes mandattid.

§ 5.

Till sammanträde med styrelsen skola samtliga ledamöter kallas. Anmäler någon ledamot förfall, kallas suppleant i hans ställe.

Styrelsen är beslutför när minst... ledamöter äro tillstädes. Vid företagande av ärende till avgörande skall såsom styrelsens beslut den mening gälla, om vilken de flesta närvarande ledamöterna förena sig. Vid lika röstetal har ordföranden utslagsröst.

Vid styrelsesammanträde skall föras protokoll, som justeras av ordföranden och en av styrelsens övriga ledamöter.

§ 6.

Å Stiftelsens vägnar utfärdade handlingar skola för att vara för stiftelsen bindande undertecknas av... styrelseledamöter eller av ordföranden eller ock på sätt styrelsen för viss tid eller i särskilt fall beslutat.

§ 7.

Styrelsen skall ombesörja, att för stiftelsen föras fullständiga räkenskaper, vilka den... varje år sammanföras i fullständigt bokslut.

Styrelsen skall varje år avgiva en berättelse över förvaltningen av stiftelsens angelägenheter. Berättelsen skall jämte tillhörande räkenskapshandlingar före den... varje år överlämnas till i §... omförmälda revisorer.

Redovisning av medel

§ 8.

Stiftelsens medel må redovisas i av bolaget utfärdade skuldebrev utan särskild säkerhet, löpande med eller utan ränta. Skuldebrev skall härvid vara så avfattat, att stiftelsen äger rätt att av det sammanlagda lånet till bolaget uppsäga ett belopp som motsvarar sådan gottgörelse bolaget vid visst tillfälle enligt § 2 må kräva samt att det vid utebliven, överenskommen räntebetaling eller i händelse av bolagets trädande i likvidation, senast innan skifte av bolagets till-

gångar äger rum, i sin helhet genast förfaller till betalning. Redovisning må ock ske i andra värdehandlingar enligt styrelsens bestämmande.

Revision

§ 9.

Styrelsens förvaltning och stiftelsens räkenskaper skola årligen granskas av de för bolaget utsedda revisorerna.

Revisorerna äga att när som helst inventera stiftelsens tillgångar samt granska alla böcker och handlingar. Av revisor begärd upplysning rörande förvaltningen må ej av styrelsen förvägras.

Revisorerna skola till stiftelsens styrelse senast den ... varje år avlämna berättelse över granskningen.

§ 10.

Styrelse- och revisionsberättelserna för visst räkenskapsår skola framläggas å bolagets påföljande ordinarie bolagsstämma, vilken har att behandla frågan om beviljande av ansvarsfrihet för stiftelsens styrelse för dess förvaltning under ifrågavarande räkenskapsår

Upplösning

§ 11.

Har bolaget trätt i likvidation, må, för vad till pensionstagare och anställda som äga fordran på grund av pensionsrätt mot bolaget utgivits såsom betalning för pensionsbelopp som förfalla under likvidationen eller till inköp av pensionsförsäkring eller eljest såsom gottgörelse för kapitalvärdet av pensionsrätten mot bolaget, avräkning ske å fordran, som pensionsstiftelsen äger hos bolaget med därå upplupen ränta. Betalning av fordringens återstående belopp skall utan oskäligt dröjsmål och senast innan skifte äger rum, erläggas till stiftelsen. Överstiger bolagets utgifter sådan fordran med ränta, äge, där stiftelsen har annan egendom, bolaget av stiftelsen fordra utbetalning av medel till motsvarande belopp. Där vid skifte medel innehållas för fordran på grund av pensionsrätt mot bolaget, skola hos stiftelsen medel till belopp motsvarande kostnaden för inköp av pensionsförsäkring innehållas, och äge bolaget av stiftelsen fordra utbetalning av dessa medel, såvitt utgift göres som i första punkten sägs.

Av stiftelsens behållning skall tilldelning till

pensionstagare och anställda hos bolaget samt till efterlevande till sådana pensionstagare och anställda äga rum efter billighet, med hänsyn främst till av bolaget tillämpade pensionerings- och andra anställningsvillkor, anställningens beskaffenhet, anställningstidens längd, ålder och de med anställningen förbundna löneförmånerna. Där stiftelsens medel ej åtgå för tilldelningen, skall överskottet anslås till välgörande eller eljest allmännyttigt ändamål enligt styrelsens och likvidatorernas gemensamma bestämmande. Då stiftelsens medel sålunda förbrukats, skall den anses vara upplöst. Även i det fall att det icke längre finnes eller kan antagas komma att finns någon, vilkens rätt till pension på grund av tjänst skall tryggas av stiftelsen, skola behållna medel anslås till välgörande eller eljest allmännyttigt ändamål som ovan sagts, varefter stiftelsen skall anses vara upplöst.

Tilldelning som ovan sagts skall ske enligt plan upprättad under medverkan av sakkunnig person.

Då stiftelsen upplösts, skall anmälan härom göras till KB.

§ 12.

Försättes bolaget i konkurs, skall, sedan konkursen avslutats och stiftelsen erhållit utdelning, motsvarande dess fordran hos bolaget minskad med värdet av direkt bevakade pensionsfordringar, samt, där värdet av sådana fordringar överstiger stiftelsens fordran hos bolaget och stiftelsen har annan egendom än dylik fordran, till konkursboet utbetalats medel till motsvarande belopp, fördelning av behållning hos stiftelsen ske. Därvid skall först till dem, som nju tit betalningsrätt i konkursen för fordringar på grund av pensionsrätt mot bolaget, tilldelning från stiftelsen äga rum, i den mån betalning till dem ej utgått i konkursen, i förhållande till deras fordringar och förmånsrätt som tillkommit dem. Skulle medlen ej åtgå härtill, skall med återstoden förfaras på sätt i § 11 andra stycket är stadgat.

Stadgeändring

§ 13.

Dessa stadgar kunna ändras genom beslut av bolagets styrelse. Ändring av ändamålsbestämningen i § 2 eller av upplösningensbestämmelserna må dock icke ske utan medgivande av länsstyrelsen i ... län (överståthållarämbetet). Ändring skall anmälas till sagda myndighet.

Beredandetyp

Anm. Efterföljande förslag till stadgar för en fri pensionsstiftelse av beredandetyp är uppgjort under förutsättning av att (de av stiftelsen givna) pensionsutfästelserna ej innehålla anpassningsklausul till ev. kommande obligatorisk pensionsförsäkring. Önskar man införa en dylik klausul torde man observera vad som sägs på sid. 17—18 i min broschyr "Pensionsstiftelserna efter 1955 års ändring av kommunalskattelagen". (Fjärde stycket av § 2 i nedanstående förslag utgår och ersättes med ett stycke, vars lydelse framgår av broschyren.) — Beträffande stiftelseförordnande, se artikel i nr 9 av Skattenytt.

Stadgar för Aktiebolaget NN:s pensionsstiftelse

Benämning

§ 1.

Stiftelsens benämning skall vara Aktiebolaget NN:s pensionsstiftelse.

Ändamål

§ 2.

Stiftelsens ändamål skall vara att bereda pension åt anställda eller f. d. anställda hos Aktiebolaget NN eller efterlevande till sådana anställda eller f. d. anställda, allt enligt av stiftelsen jämlikt bolagets direktiv gjorda utfästelser. Utfästelserna skola dock härvid vara sådana, att pensioneringen kan anses anordnad på sätt i skatteförfattningarna må vara föreskrivet såsom villkor för att livförsäkring skall hänföras till pensionsförsäkring. Stiftelsens medel må ej användas till tryggnad av pensionsutfästelser, gjorda av bolaget.

Stiftelsen må i försäkringsanstalt återförsäkra av stiftelsen gjord utfästelse.

Tager bolaget försäkring i försäkringsanstalt å anställd, må stiftelsen erlagga premien.

Skulle allmän pensionsförsäkring införas, må stiftelsens medel, i den mån de ej erfordras för beredande av alljämt kvarstående tidigare av stiftelsen gjorda pensionsutfästelser, användas till betalning av avgifter för sådan försäkring.

Förvaltning

§ 3.

Stiftelsens angelägenheter skola handhas av en styrelse med säte i . . . Styrelsen skall bestå av . . . ledamöter och samma antal suppleanter. Styrelseledamöterna och suppleanterna skola utses av bolagets styrelse för en tid av . . . år i sänder. Vid utseendet skall iakttagas, att minst en av ledamöterna och en av suppleanterna ej äro ledamöter eller suppleanter i bolagets styrelse samt att likaledes minst en av ledamöterna och en av suppleanterna äro anställda hos bolaget och innehavare av pensionsutfästelse.

Styrelsen utser inom sig ordförande.

§ 4.

Styrelseledamot eller suppleant må, ändå att den tid för vilken han blivit utsedd icke gått till ända, av bolagets styrelse entledigas från uppdraget. Sker sådant enledigande eller avgår eljest styrelseledamot eller suppleant skall ny styrelseledamot respektive suppleant genast utses för återstoden av den avgångnes mandattid.

§ 5.

Till sammanträde med styrelsen skola samtliga ledamöter kallas. Anmäler någon ledamot förfall, kallas suppleant i hans ställe.

Styrelsen är beslutför när minst . . . ledamöter äro tillstädes. Vid företagande av ärende till avgörande skall såsom styrelsens beslut den mening gälla, om vilken de flesta närvarande ledamöterna förena sig. Vid lika röstetal har ordföranden utslagsröst.

Vid styrelsesammanträde skall föras protokoll, som justeras av ordföranden och en av styrelsens övriga ledamöter.

§ 6.

Å stiftelsens vägnar utfärdade handlingar skola för att vara för stiftelsen bindande undertecknas av . . . styrelseledamöter eller av ordföranden eller ock på sätt styrelsen för viss tid eller i särskilt fall beslutat.

§ 7.

Styrelsen skall ombesörja, att för stiftelsen föras fullständiga räkenskaper, vilka den . . . varje år sammanföras i fullständigt bokslut.

Styrelsen skall varje år avgiva en berättelse

över förvaltningen av stiftelsens angelägenheter. Berättelsen skall jämte tillhörande räkenskapshandlingar före den... varje år överlämnas till i § . . . omförmälda revisorer.

Redovisning av medel

§ 8.

Stiftelsens medel må redovisas i av bolaget utfärdade skuldebrev utan särskild säkerhet, löpande med eller utan ränta. Skuldebrev skall härvid vara så avfattat, att det skall gäldas i den mån behov av medel för utbetalning av pensioner m. m. enligt § 2 må uppstå samt att det vid utebliven, överenskommen räntebetalning eller, i händelse av bolagets trädande i likvidation, senast innan skifte av bolagets tillgångar äger rum, i sin helhet genast förfaller till betalning. Redovisning må ock ske i andra värdehandlingar enligt styrelsens bestämmande.

Revision

§ 9.

Styrelsens förvaltning och stiftelsens räkenskaper skola årligen granskas av de för bolaget utsedda revisorererna.

Revisorerna äga att när som helst inventera stiftelsens tillgångar samt granska alla böcker och handlingar. Av revisor begärd upplysning rörande förvaltningen må ej av styrelsen förvägras.

Revisorerna skola till stiftelsens styrelse senast den varje år avlämna berättelse över granskningen.

§ 10.

Styrelse- och revisionsberättelserna för visst räkenskapsår skola framläggas å bolagets påföljande ordinarie bolagsstämma, vilken har att behandla frågan om beviljande av ansvarsfrihet för stiftelsens styrelse för dess förvaltning under ifrågavarande räkenskapsår.

Upplösning

§ 11.

Upplöses bolaget, skall hos försäkringsinrättning inköpas pensioner å gällande belopp och villkor i övrigt åt stiftelsens pensionärer. Förslå icke tillgångarna härtill, skall nedsättning ske av pensionsbeloppen, i samma proportion för alla. Uppstår åter överskott, skall detta fördelas mellan dem av stiftelsens destinatärer, för vilka pensionsfallet ännu ej inträffat, och — i andra hand — övriga personer, som äro eller varit anställda hos bolaget eller som äro efterlevande till före detta anställda hos bolaget, allt efter billighet. Utgående pensioner må även ökas, där så finnes skäligt. Där stiftelsens medel ej åtgå för tilldelningen, skall överskottet anslås till välgörande eller eljest allmännyttigt ändamål enligt styrelsens och likvidatorernas gemensamma bestämmande. Då stiftelsens medel sålunda förbrukats, skall stiftelsen anses vara upplöst. Även i det fall att det icke längre finnes eller kan antagas komma att finnas någon, vilkens rätt till pension på grund av tjänst skall tillgodoses av stiftelsen, skola behållna medel anslås till välgörande eller eljest allmännyttigt ändamål som ovan sagts, varefter stiftelsen skall anses vara upplöst.

Fördelning varom ovan talats skall ske enligt plan, upprättad under medverkan av sakkunnig person.

Då stiftelsen upplösts, skall anmälan härom göras till länsstyrelsen i län (överståthållarämbetet).

Stadgeändring

§ 12.

Dessa stadgar kunna ändras genom beslut av bolagets styrelse. Ändring av ändamålsbestämningen i § 2 eller av upplösningsbestämmelserna må dock icke ske utan medgivande av länsstyrelsen i län (överståthållarämbetet). Ändring skall anmälas till sagda myndighet.